

СРАВНИТЕЛЕН АНАЛИЗ НА НАЧИНИТЕ ЗА НАВЛИЗАНЕ НА ЧУЖД ПАЗАР

УВОД

Тенденциите в глобализацията в световната икономика се разширяват сравнително стабилно след края на Втората Световна война. Така делът на експанзиите на чужди пазари нарастват стабилно. За това спомогна Китай, като „работилницата на света“, развитието на морския трафик, намаляването на разходите по доставка и други. Но настоящата пандемия и последствията от нея забавят глобализацията или дори водят до деглобализация. Основната теза на разработката е, че пандемията и войната в Украйна представя сценарий с дълбоко въздействие върху начините на навлизане на чужд пазар, задълбочавайки свиването в глобалния обмен капитали, стоки и услуги. На преден план излизат нови начини като дигитализацията, които трябва да сработят в условията на широка несигурност.

Изложение

Ако продължава повтарящи се затваряния на граници и други противоепидемични мерки продължат, ако продължава „шума на оръжия“ в различни части на света и особено в Европа, то тези събития ще продължат да променят икономически пейзаж, начините, по които компании инвестират. Тогава се появява въпроса как тогава навлизането на чужди пазари може да се планира, каква да бъде стратегията, от кого зависи експанзията на компаниите - от спедиторски компании, от клиенти, в зависимост от ниска цена, или от търговците на дребно? Доколко е валиден модела на Портър?

Мениджърите се опитват да определят вероятността от случване на екзогенни събития, които биха могли да заплашат стратегията на компанията и по-точно нейното позициониране. Тези преценки почиват на различни данни оценки въз основа на наличната информация за прогнозиране на бъдещето. Но всички резултати почиват на т.нар. вероятно разпределение. Прогнозите могат да се основават на различни подходи – въз основа на сходно минало събитие, вероятност нещо да се случи, което не е случвало преди и т.н. Но като цяло тези събития не могат да се прогнозират. Ако техните последствия са значими по ефект и обхват, те се наричат черни лебеди. По-важното е, че те разчитат на неслучайности. Но ако, от друга страна, подобни събития не се вземат предвид, ако те се подценят, разходите могат да бъдат значителни. Рисковите събития в глобалната икономика са черни лебеди, съпроводени с всички преки и непреки разходи.

С други думи, дори да има някаква степен на вероятност за тези „черни лебеди“, рискът ще бъде много несигурен, но следствието на последиците от тях по-сигурни. По този начин за оценка на експанзията на чужд пазар преките разходи са сравнително лесни за оценка, докато непреките са с по-малка сигурност. Трябва да се има предвид, че при планирането на разходите за навлизане на чужд пазар непреките разходи са много проблематични за смекчаване, така че тяхното ограничаване трябва да бъде приоритетно за мениджмънта.

Ясно е, че навлизането на чужд пазар, прилагайки подхода на черния лебед има логика. Но характерно е хората да са склонни силно да подценяват риска от черни лебеди.